

בית מדרן

ערש"ק
פרשת שמות
כ"ד טבת תשפ"א
מפטייון: דברי ירמיהו (ירמיה א')

עלון מס' 281

לע"נ מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

הרב המקדים: הרה"ג רבי אלקנה ישראל שליט"א
ראש ישיבה לצעירים- עפולה ואב"ד לממונות במגדל העמק

שיעורו השבועי
של מרן הראש"ל הרה"ק לישראל אב"ד בביה"ד העליון
הגאון הגדול **רבי יצחק יוסף שליט"א**
נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל

כותב השיעור: הרב **דביר פריץ שליט"א**
עורך השיעור: הגאון **רבי יצחק לוי שליט"א**
רב העיר נשר | וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

העיר	כניסת השבת	צאת השבת	רבינו תם
ירושלים	16:37	17:29	18:02
תל אביב	16:34	17:25	17:57
חיפה	16:33	17:25	17:57
באר שבע	16:37	17:29	18:01

אין לקרוא בעלון בשעת התפילה

השבוע זכות עלון
"בית מרן" מוקדש ל:
לעילוי נשמת
יעקב בן שמואל
לפני המעונן שזכות עלון בית מרן יוקדש עבורו לתפילה ולרמזא שליטה או להבדיל לעילוי נשמת
חייגו: *5290

קו הליכות 'בית מרן'
עם מיטב השלוחות
שאלות בהלכה, שיעורי תורה, שלוחות מרתקות
לנשים ושלוחות מיוחדות לילדים

התקשרו: *5293

תוכן העניינים:

- עמ' 4-1 השיעור השבועי**
מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א
- עמ' 5 פרשת שמות**
הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
- עמ' 5 בעקבות רבותינו**
המקובל האלקי רבי יעקב אבוחצירא זיע"א
- עמ' 6 מאור ישראל**
הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
- עמ' 6 כשרות המזון**
הרב אברהם דניאל שליט"א
- עמ' 7 לחיות עם האמונה**
הרה"ג רבי יעקב לוגאסי שליט"א
- עמ' 7 חינוך ילדים**
הרה"ג הרב אבנר קוואס שליט"א
- עמ' 8 בחסדך בטחתי**
הרה"ג רבי יגאל כהן שליט"א
- עמ' 8 ישועות התהילים**

הלכות ברכות

מתי סומכים על כללו של הרדב"ז? שכל שהמחלוקת במצוה לא אומרים סב"ל. תפלין דר"ת: חשיבות הנחתם, זמן הנחתם, הנחתם בזה אחר זה. עניית אמן אחר "שהחיינו" בקריאת מגילה של יום, אחר ברכת ההלל בר"ת. הנחת תפלין בחול המועד. בספרי מרן זצ"ל לומדים את כללי הפסיקה וידיעת הפוסקים. שכח לספור את העומר. קריאת מגילה מחומש. נטילה על דבר שטיבולו במשקה

כללו של הרדב"ז

א. באחד השיעורים הקודמים [ראה גליון בית מרן פרשת וישב אות כ] הזכרנו את הכלל הגדול של הרדב"ז (סימן רכט, תרכו, תרמב, תרסה, ב' אלפים רעו) בענין ספק ברכות להקל, שכל שהמחלוקת במצוה ולא בברכה, לא חוששים לסב"ל, כי הברכה נגדרת אחר המצוה. בחנוכה הגעתי לאבו-דאבי בשעה 1:00 בלילה והדלקתי נרות בברכה, וסמכתי על מה שכתבו הפוסקים שבזמן הזה שמדליקים בפנים, ראוי להדליק כל הלילה. בזמנו הזכרנו מה שטען אחי חכם יעקב, שמי שהגיע מאוחר לביתו לא יברך על ההדלקה, כי יש לחוש לדעת הרמב"ם (פ"ד מהלכות חנוכה ה"ה) שלא מדליק אחרי חצי שעה, ואני התנווכחתי אתו, והבאתי לו כמה נימוקים וסברות, ואחת מהן: מה תענה על כללו של הרדב"ז שכאשר המחלוקת במצוה ברוכי נמי מברכין, וכאן המחלוקת במצוה אם יש מצוה להדליק אחרי חצי שעה, ומכיון שהוא סומך על הפוסקים שמדליק גם אחרי חצי שעה, שמדליק והולך כל הלילה, ראוי גם לברך על ההדלקה. וכך המנהג פשוט שמדליקים בברכה גם אחרי חצי שעה. באותו שיעור הזכרתי ענין זה בקצרה, כי אני לא רוצה לחרוג מהזמן של השיעור, ואחר כך קיבלתי הערות, כמו שתמיד מעירים, כדרכה של תורה.

מתי סומכים על כללו של הרדב"ז

ב. אחד שלח לי טענה על השיעור הנ"ל, שהרי מרן זצ"ל בשו"ת יביע אומר ח"ה (האו"ח סימן מב) כתב שבדרך כלל לא סומכים על כללו של הרדב"ז. ולכן אני צריך להוסיף פרט חשוב, שם הרב דן בענין כשרות שופר שנסדק, אם השופר נסדק לארכו ברובו, ודאי שהוא פסול. ואם השופר נסדק לארכו במיעוטו, נחלקו הפוסקים אם השופר כשר.

ומרן זצ"ל דן בזה, והביא שקלא וטריא אם סומכים על כללו של הרדב"ז שאם הספק במצוה הברכה נגדרת אחרי המצוה, ומסקנתו שלהלכה לא תופסים כהרדב"ז, ומכל מקום ראוי לברך על שופר שנסדק לארכו במיעוטו, כיון שמצטרף לכללו של הרדב"ז דעת מרן (סימן תקפו סעיף ח) שפסק [ב"א בתרא] להכשיר את השופר. ואם כן הוא הדין בהדלקת נרות חנוכה אחרי חצי שעה, שדעת מרן השלחן ערוך (סימן תערב סעיף ב) שמדליק והולך כל הלילה, אין לחוש לסב"ל, אלא מדליק בברכה. כי כל שהספק במצוה, ודעת מרן - או דעת רוב הפוסקים - להכשיר את המצוה, ברוכי נמי מברכין.

ראיה מברכת התפלין

ג. הרדב"ז לא יחיד בכלל זה, הוא מביא שכבר בספר כפתור ופרח (פרק ה) - היה לפני כ-750 שנה כ-200 שנה לפני הרדב"ז - כתב כלל זה, והביא ראיה לדבריו: תדע, שהרי במצות תפלין יש מחלוקת רש"י ור"ת בסדר הנחתן בבתיים, לרש"י יש להניח את הפרשיות בתפלין כסדרן בתורה, "קדש ליי", "והיה כי יביאך", "שמע ישראל", "והיה אם שמוע". אך לדעת רבינו תם "הוויות" באמצע, "קדש ליי", "והיה כי יביאך", "והיה אם שמוע", "שמע ישראל". לדעת רבינו תם התפלין של סבו רש"י - רבן של ישראל - פסולות, לדבריו רש"י לא קיים מצות תפלין מימיו. וכן להיפך, לדעת רש"י התפלין של נכדו רבינו תם פסולות, ומי שנהג כמותו לא יקיים מצוה וברכתו לבטלה. מה אנחנו עושים? מניחים תפלין של רש"י ומברכים עליהם! תדעו שרבינו תם לא יחיד, וגם רש"י לא יחיד, תראו

1 בשעה שמיניחים תפלין של יד מברכים "להניח תפלין", ומכוונים לפטור גם את תפלין של ראש, ואסור לדבר בין תפלין של יד לתפלין של ראש, ואם דיבר יברך על של ראש "על מצות תפלין". ואחינו האשכנזים תמיד מברכים בשקט על תפלין של ראש "על מצות תפלין", ואחר כך אומרים: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

אנשים הנמצאים בכידוד או מכל סיבה שהיא שלא יכולים להתפלל במניין ניתן להצטרף ולשמוע את שעות המניינים ב: *5293 *שלוחה 16

ביביע אומר ח"א (האו"ח סימן ג אות ג) שמרן זצ"ל הביא מערכה לקראת מערכה, הללו סוברים כרש"י והללו סוברים כרבינו תם, ובכל זאת אנחנו מברכים על התפלין של רש"י. מדוע, הלא רבינו תם התפלין של רש"י פסולות? מכאן הוכיחו הכפתור ופרח והרדב"י שכל שהספק במצוה, הברכה נגרת אחר המצוה, ומברכים ולא אומרים סב"ל.

דחיית הראיה

ד. האמת שזו לא כל כך ראייה, אפשר לומר על פי מה שכתב התרומת הדשן (סימן לד), שבמקום שאין מנהג ברור ויש מחלוקת הפוסקים אם לברך, יש לומר ספק ברכות להקל. אבל כשיש מנהג לברך, במקום מנהג לא אמרין ספק ברכות להקל. ולכן אפשר לומר שמה שאנחנו מברכים על התפלין של רש"י, כי המנהג כדעתו, וכפי שכתב מרן השלחן ערוך (סימן לד סעיפים א, ב) שמנהג העולם כרש"י, וירא שמים יצא ידי חובת שניהם ויניח גם תפלין של רבינו תם. גם הרדב"ו הביא עוד ראיות אחרות לדבריו, ולא הסתפק בראיה מכך שמברכים על תפלין של רש"י, כי כנראה הרגיש בדחיה שאמרנו.

ירא שמים

ה. כתב רבי מנחם עזריה מפאנו (סימן לו) - היה בן דורו של מרן הבית יוסף, היה צעיר ממרן, והדפיס את ספרי הבית יוסף באיטליה - כי ירא שמים שניח תפלין של רבינו תם, אין הכוונה שצריך שיהיה חסידא קדישא, מקובל אלקי, מתפלל עם כל הכוונות, אלא ירא שמים הוא מי שרוצה לצאת ידי חובת כל הדעות בהנחת התפלין, מי יאמר על עצמו שהוא לא ירא שמים?! אדם צריך להיות עניו, אבל בירת שמים אסור להיות עניו, שואלים אותו: אתה ירא שמים? וכי יאמר: לא, אני לא ירא שמים... אוי ואבוי. כל אחד צריך לפחד מהקדוש ברוך הוא ולדקדק במצוות, לכן כל אחד יניח גם תפלין של רבינו תם.

מהפכה של מרן

ו. כמה פעמים אמרתי, שלפני חמישים וששים שנה לא היו הרבה ספרדים שהניחו תפלין של רבינו תם, היו רק כמה עיראקים צדיקים וחסידים שהניחו, ועוד כמה קהילות קטנות, אבל הציבור הרחב לא הניחו. מרן זצ"ל חולל כמה מהפכות, כי כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים (ברכות ו:), ואחד הדברים שמרן זצ"ל עשה בהם מהפכה הוא הנחת תפלין של ר"ת, עוד כשכיהן כרב ראשי לתל אביב ולאחר מכן כרב ראשי לישראל היה הולך לכל רחבי הארץ, ובדרשותיו היה מקפיד להכניס גם הלכות, לא רק פרשת שבוע וחיידושים, זה חשוב כדי לקרב את האנשים, אבל היה מכניס גם הלכות, בפרט בצעירותו כשהיה בכוחותיו, והחזיר גם את הנחת התפלין של רבינו תם.

זמן הנחת תפלין דר"ת

ז. בשנים האחרונות לחייו של מרן זצ"ל, הנהיג לעשות הפסקה לפני "ובא לציון" ולהניח תפלין של רבינו תם, כדי להרוויח לפחות קדושה אחת עם תפלין של רבינו תם, כי עם תפלין של רש"י כבר אמרנו קדושה של יוצר וקדושה של החזרה. אמנם בשנים עברו מרן זצ"ל היה פוסק להניח תפלין של רבינו תם אחרי התפלה, אחר "עלינו לשבח", וכך כתב ביביע אומר ח"ג (האו"ח סימן ד), אבל אחר כך ראה שאנשים ממהרים לעבודה, ממהרים לכולל, ולא מניחים תפלין של ר"ת, ועוד, שאם יניחו לפני ובא לציון ירוויחו קדושה עם התפלין של ר"ת, ולכן הרב שניה והנהיג להניח תפלין של רבינו תם לפני ובא לציון. וברוך ה' כך נוהגים בהרבה מקומות, וכך

2 אפילו אם שני פוסקים בלבד אומרים שלא לברך, ולעומתם רוב הפוסקים אומרים לברך, חוששים לסב"ל. אלא אם כן האומר לא לברך הוא סברא יחידאה, שאז לא אומרים סב"ל. כמוכן כשחוששים לסב"ל כשיש שני פוסקים שאומרים לא לברך, זה דוקא שני פוסקים מהראשונים, או אחרונים חשובים, אבל לא שני אברכים שלומדים חברותא ואומרים לא לברך...

3 בדרך כלל מביאים שני תירושים כי מרגישים שהתירוצו הראשון לא מספיק חזק, ולכן בדרך כלל הלכה כתירוצו אחרון.

4 יש אחד שהוציא חוברת וקרא לה 'פינחס יפלל' (ח"א עמ' 10), ושם השיג על מרן זצ"ל, איך עשה נגד מרן השלחן ערוך (סי' כה סעיף יג) שכתב: נהוג העולם שלא לחלוץ תפלין עד אחר קדושת ובא לציון, והלא מרן זצ"ל תמיד צעק שקיבלנו הוראות מרן. מותר להקשות, אחר כך יבוא משהו ויסביר לך... והתשובה לדבריו, וכי זה נקרא נגד מרן? כוונת מרן שלא ישאר בכלל בקדושת ובא לציון בלי תפלין, אבל בודאי שאפשר להיות עם תפלין של רבינו תם, ואדרבה, כך הנכון לעשות כדי להרוויח קדושה אחת עם תפלין של ר"ת.

הנהגו בבית הכנסת אצלנו בסנהדריה, וכך הנכון להנהיג בכל מקום ומקום, כי כך מרוויחים גם שיהיו עוד שיניחו תפלין של רבינו תם. כשהתחלתי להנהיג כך בבית הכנסת שלנו, שמתי לב שלא כולם היו מניחים תפלין של ר"ת, כי בהפסקה שהיא במשך שתיים או שלש דקות, במקום להחליף תפלין הם חלמו... קראתי להם אחרי התפלה ואמרתי להם להניח תפלין של ר"ת, והיה אפילו אחד שנתתי לו הלואה של חמש מאות דולר שילך ויקנה תפלין של ר"ת, כדי לזכות אותו במצוה.

הנחת התפלין בזה אחר זה

ח. הלא מרן זצ"ל פסק ביביע אומר חלק א' (האו"ח סימן ג) שמניחים תפלין של רש"י ותפלין של רבינו תם בזה אחר זה, ושם הביא סברת הבן איש חי (פרשת וירא אות כא) שכתב דבר פלא, שמזמן משה רבינו היו מניחים תפלין של רש"י ור"ת יחד, וכך כתב גם בספר כגן הירק (בדפים לג, רטו), והרב הקשה, פלא פלאים, מאיפה המציאו את זה?! איפה זה כתוב?! הלא בתורת משה נאמר: "וקשרתם לאות על ירך והיו לטוטפות בין עיניך" (דברים ו, ח), ומנין לנו שמזמן משה רבינו הניחו שני זוגות תפלין? האמת שהיה עדיף להניח את שני התפלין יחד, כך משמע מהשלחן ערוך (סימן לד סעיף ב), ואני זוכר שכך נהגו חכמי ישיבת פורת יוסף, ראש הישיבה חכם עזרא עטיה, חכם אפרים הכהן, ראש ישיבת המקובלים חכם עובדיה הדאיה, חכם בן ציון אבא שאול. אבל מרן זצ"ל שניה והנהיג להניח בזה אחר זה, מכמה סיבות, בעיקר מפני שבראש⁶ יש מקום לשני תפלין קטנים מאוד שכל אחד כשתי אצבעות, וביחד לכל היותר ארבע אצבעות, וגם ביד אם יניח מעל המקום התפוח לא יצא ידי חובה וברכתו לבטלה, ואם הניח למטה מהמקום התפוח, יש בזה מחלוקת, ולהלכה זה גם כן לא בסדר. ועוד, שצריך סופר מומחה ביותר ודייקן בשביל לכתוב תפלין קטנים, כי קשה לכתוב אותיות כל כך קטנות, אפשר לטעות, והאותיות יכולות להדבק, ויכול להיות כמה פיסולים, אבל תפלין רגילים יותר קל לכתוב ויש פחות טעויות. לכן הנכון להניח תפלין גדולים, אחד אחרי השני.

רבי עובדיה הדאיה קיבל

ט. לפני כששים שנה רבי עובדיה הדאיה כעס מאוד על מרן זצ"ל, ובהסכמה לאיזה ספר כתב כנגדו בחריפות על מה שפסק להניח התפלין בזה אחר זה. כמה שמרן היה מנהיגם של ישראל, אבל היה רגיש, גם לאשכנזים יש רגש, אבל לנו יותר... והוא נפגע, והלך לרבי עובדיה הדאיה ושאל אותו: למה כבודו תוקף אותי? וכי אני חולק על מרן השלחן ערוך?! מרן השי'ע עצמו (סימן לד סעיף ב) כתב: ואם אינו יודע לכונן המקום ולהניח שניהם יחד, יניח כדברי האחד של יד ושל ראש, ויניח האחרים על סמך ברכה הראשונה. ע"כ. ואני טוען שאם מניחים שני תפלין המצויים כיום, בהכרח שאחד מהם לא במקום, ועוד שיש חשש גדול שהסופר לא כתבם כהוגן. והביא לפניו מה שכתב ביביע אומר. אמר לו רבי עובדיה הדאיה: לא ידעתי שכך אתה טוען, וקיבל את הדברים¹⁰.

5 ביביע אומר שהדפיסו מחדש (ח"א האו"ח סימן ג הערה 4) הביאו מה שכתב מרן זצ"ל בכת"י, להעיר עוד על מה שכתב הבן איש חי בספרו הרבה כוונות על פי הקבלה, אך מרן הביא בשם הקדמונים שמי שמכין ולא מבין קבלה הרי הוא מקצץ בנטיעות, ולכן מרן חלק עליו, כי איך אפשר להורות כן להמון העם?!

6 וכתב מרן בשלחן ערוך (שם) שצריך לכונן שרוצה לצאת ידי חובה בתפלין הנכונות, והתפלין שאינם נכונות הרי הם כרצועות בעלמא. כלפי שמיא גליא אלו תפלין נכונות, וכך לא יעבור על 'בל תוסיף'.

7 פעם מרן זצ"ל והכס בן ציון נפגשו בביקור בפנמה, והתפללו יחד, והבן של חכם בן ציון הגיש לו את התפלין שניח את שניהם יחד כהרגלו, אמר לו: נמצא כאן חכם עובדיה שהוא המרא דאתרא בפנמה ובכל העולם כולו, הוא גדול הדור, אני לא אניח בפניו את שתי התפלין יחד! ונתיים בזה אחר זה, כי ידע לכבד.

8 יש מישהו שהוציא חוברת עם רשימת שמות של רבנים, ומהם גם אברכים צעירים, שמניחים תפלין של רש"י ור"ת יחד, אמרתי למישהו: תכתוב גם אתה שמות של רבנים שמניחים תפלין בזה אחר זה, וכי רבותא למחשב גברי?!

8 כשהייתי באבו דאבי, התפללתי שם עם משפחה של תימנים שהבריתו אותם מתימן על חמורים וסוסים, וקיבלו אותם שם, ואחד מבני המשפחה הניח תפלין על המצח, הוא לא קרא... אמרתי למישהו מהפמליה שיעיר לו שירים את התפלין, כי מקומם הוא במקום שמוחו של תינוק רופס (מנחות לו).

9 ראיתי בעיני כמה תלמידי חכמים שהתפללו על יד שלהם ליד למטה מהמקום התפוח, והערתיהם להם. אחד אמר לי: בזמן הברכה אני מקפיד שיהיו במקום... אבל הוא מפסיד, כי כל זמן שהתפלל לא במקום הוא לא מקיים מצוה.

10 היו הרבה מחלוקות בהלכה בין רבי עובדיה הדאיה למרן זצ"ל, וכשרבי עובדיה הדאיה נפטר בשנת תשכ"ט, מרן זצ"ל נכח בהלווייתו והומינו אותו להספיד, אבל הוא לא רצה, ואמר שבחיותו כעס עליו בגלל שהוא חלק עליו בהלכה, כי עד מרן זצ"ל רבי עובדיה הדאיה היה 'המשיב' של הדור, מכל העולם היו מריצים אליו שאלות, ומרן חלק עליו בכמה הלכות, לכן נמנע ולא הספידו. אחר כך בשבעה ובשלושים בן הספידו.

העלון להצלחתם של: אביגיל בת אסתר דבורה - בשורות טובות, אבישג בת הילה יפית - רפואה בכליות, אברהם ישעיהו בן מלכה - הצלחה בתורה יראת שמים, אושרי בן אסתר - רפואת הנפש והגוף, אושרי בן אסתר - שתחזור לאבא, אסתר בת פרחיה - בריאות ונחת מהילדים, דוד בן שרה - חשק לתורה, דוד צבי בן רחל - זיווג הגון, ודיה בת שרה - זיווג ופרנסה טובה.

ח"ד דלי"ע"ב) כתב, שיש שמניחים ולא מברכים מחמת המחלוקת. והלא המחלוקת היא במצוה, ולפי דברי הרדב"ז אין לומר בזה סב"ל? משמע שרבינו ירוחם וכן תוס' הרא"ש שכתבו שיניח בלי ברכה סוברים שגם כאשר המחלוקת במצוה אומרים סב"ל. כנראה זו הסיבה שמשמע מדברי מרן השלחן ערוך בכמה מקומות שלא ככללו של הרדב"ז, ולכאורה מה כוחו לחלוק על אחד הראשונים בעל ספר כפתור ופרח וכן על הרדב"ז? אבל לפי מה שאמרנו מובן, שיש ראשונים הסוברים דלא כהרדב"ז, ולכן הדריגן לכללא דספק ברכות להקל.

שכח לספור את העומר

יב. כעת נביא כמה מקומות שמרן פסק שלא כדברי הרדב"ז. מרן פסק בשלחן ערוך (סימן תפט סעיף ח) שמי ששכח לספור את העומר לילה ויום, סופר בשאר ימים בלא ברכה¹⁴, כדי לכלל הפחות לצאת ידי חובה לשיטת רוב הפוסקים הסוברים שגם אם שכח לילה ויום לא הפסיד את המצוה, ורק לענין ברכה אומרים ספק ברכות להקל, כי שמא כבה"ג שמי ששכח לספור יום אחד הפסיד את המצוה, אף שהתוספות (מנחות סו. סד"ה זכר) הביאו דבריו וכתבו עליו: ותימה גדולה הוא, ולא יתכן. אולם לפי דברי הרדב"ז שאם הויכוח במצוה לא אומרים סב"ל, מרן היה צריך לפסוק שימשיך לספור בברכה כדעת רוב הראשונים. וראים מפורש שמרן לא סבר ככללו של הרדב"ז.

קריאת מגילה מחומש

יג. עוד יש להוכיח, אדם שאין לו מגילה כשרה, הוא נסע לדובאי¹⁵ או למקומות

עד רבינו עובדיה יוסף לא היתה תורה בעדות המזרח, היו רק צדיקים ובאבות. אני לא מאשים אותו, הוא חשב שלא היו חכמים בארצות המזרח חוץ ממרן הבית יוסף, הוא לא הכיר, וכי לא היו לספרדים גדולי עולם, כמו מרן החיד"א, רבי חיים פלאגי, ועוד ועוד? אבל היהודים בארצות אשכנז לא הכירו אותם, בזמנו של מרן זצ"ל לא היה פרויקט השו"ת, אוצר החכמה, ולא הכירו שמות של פוסקים, היום כבר מכירים.

השבוע ביום חמישי יצאתי מתפלת שחרית, וניגשו אלי בחורים מאיזו ישיבה קטנה כאן בירושלים, הראש ישיבה שלהם בסדר, אבל כנראה אחד הרמ"ם לא בסדר, ואמר להם: לא לפתוח ספרים של מרן, חזון עובדיה, ילקוט יוסף, כי הפסקים של מרן זה לענמי ארצות! בא אלי בחור לפי תומו ושאל: הרב שלנו אמר כך וכך, זה נכון? אמרתי לו: הוא עם הארץ! בוודאי שאם הוא מדבר כך הוא עם הארץ, יודע רק כמה סוגיות שלומדים בישיבות וחוזר עליהם אלף פעם... וכי הוא פתח פעם חקרי לב? וכי קרא איזה פסק בפתח הדביר או בספר בית דוד? הוא מכיר בכלל את הפוסקים שלנו? הלא מרן זצ"ל מסתמך על פוסקים גדולי עולם, על רבי עקיבא איגר, חתם סופר, מגן אברהם, וכי אפשר לומר שפסק לעמי ארצות ולבעלי בתים? מה החילוק בין בעלי בתים לבני תורה, תורה אחת לכלולנו! אתה רוצה להחמיר ולחוש לכל הדיעות, בסדר, רק תשים לב שמחר לא תקל יותר מיד.

¹⁴ זה לא קשור לדין חצי שיעור כמו שרצה לומר רבי יוסף חיים ע"ה ברב פעלים (ח"ג האו"ח סימן לב), מרן זצ"ל (בשו"ת יביע אומר ח"י האו"ח סימן נה, בהערות על ח"ג אות כח) הביא אותו ודחה בדרי, כי חצי שיעור נאמר דוקא על חצי כמות של כוית, כגון חצי כוית מצה אם יוצאים בזה ידי חובת מצות התורה.

¹⁵ יש דובאי אלפיים יהודים, צריך לקרב אותם, להחזיר אותם בתשובה, יש מהם הרבה שאינם דתיים והרבה מתקרבים, ישב לידי שם אחד שעכשיו חזר בתשובה, הוא התחיל להתקרב ובא

אחרים לזכות את הרבים, אבל יש לו ספר תנ"ך, האם יכול לקרוא את המגילה מתוכו? או שיכול לברך רק על מגילה הכתובה בדיו על קלף כמו בספר תורה? אם בתחילת הקלף כתוב את נוסח ברכות ובסוף המגילה כתוב שושנת יעקב וכו', או שיש בה נקודות וטעמים, בד"עבד המגילה כשרה, וכך פסק מרן בשלחן ערוך (סימן תרצא סעיף ט), אבל על מגילה מודפסת יש מחלוקת, לדעת הרוקח (סימן רלו) והטור (ס"ט תרצא) ועוד, יכול לקרוא בחומש וגם לברך עליה, אך מרן הבית יוסף (שם) כתב להלכה שאין לברך עליה, וכמו שכתב בבית יוסף (ס"ט תרמט) לענין לולב היבש, שבשעת הדחק יטול אותו, אבל אין לברך עליו. ולהלכה נפסק שאם אין לו מגילה כשרה יקרא מתוך מגילה פסולה אבל לא יברך. ולכאורה הויכוח הוא במצוה, האם יוצא ידי חובת המצוה בקריאה מתוך מגילה פסולה, ואגב הברכה. וגם מכאן משמע שמרן השלחן ערוך סבר שלא כהרדב"ז.

נטילת ידים לדבר שטיבולו במשקה

יד. יש עוד ראייה, מדין נטילת ידים על דבר שטיבולו במשקה. בגמרא בפסחים (קטו.) מפורש הדין שצריך לטול ידים על דבר שטיבולו במשקה, ואמנם כתבו שם התוספות שכל זה היה בזמנם שהיה דיני טומאה וטהרה, אבל היום בימינו לא צריך לטול אלא על כוית לחם, ואם אוכל כביצה לחם צריך לטול עם ברכה, אבל על דבר שטיבולו במשקה לא צריך לטול ידים. התוספות לא יחידים, יש נידון בפוסקים אם גם מהר"ם מרוטנבורג (ע' טור ס"י תעג, ובתשב"ץ קטן סימן צט) סבר כתוספות. החק יעקב (סימן תעג) כתב, מכאן סמך לאותם אנשים שבכל השנה כולה אוכלים דבר שטיבולו במשקה ולא נוטלים ידים. מרן זצ"ל העיר עליו בחזון עובדיה פסח (הל' ליל הסדר עמ' לב), איך סמך על דברי התוספות להלכה, הרי אין הלכה כמותם, כי רוב הראשונים מהם הרמב"ם (פ"ו מהלכות ברכות ה"א), הרא"ש (י) - שהם שני עמודי הוראה - וכן רש"י (פסחים קטו.), תלמידיו רבינו יונה (ברכות מא ע"א מדפי הר"ף), הטור (סימן קנח), הרוקח (סימן רפג), המנהיג (הל' פסח אות ט), תנ"א רבתי (סימן מז) בשם רבי ישעיה מטראני, הכלבו (סימן כב), הר"ן (פסחים קטו.), כולם פסקו שגם בימינו צריך לטול ידים על דבר שטיבולו במשקה. וכך ההלכה¹⁶. ומרן בשלחן ערוך (ס"י קנח סעיף ד, וסימן תעג סעיף ו) פסק: אם אוכל דבר שטיבולו באחד משבעה משקים... צריך נטילה בלא ברכה. ולכאורה לפי דברי הרדב"ז, הויכוח במצוה, אם צריך היום לטול ידים, ואגב הברכה, ולרוב הראשונים יש מצוה בזמננו לטול ידים, ולפי זה יש לברך על הנטילה, אבל מרן השלחן ערוך פסק שלא מברך, וזו ראייה ברורה שמרן לא סבר ככללו של הרדב"ז. בשיעור הבא בע"ה נמשיך להביא עוד ראיות, ונסביר את הפשרה שמרן זצ"ל כתב לגבי כלל זה.

לשיעורי תורה, וישב בדרשה של והקשיב, ואחר כך הראה לי שעון עם יהלומים ששווה שנים וחצי מיליון דולר! רק שלא יתחכו לו את היד ויקחו לו אותה עם השעון... צריך לקרב אותם.

¹⁶ יש שעושים אוכרות בבית הכנסת ומחלקים ברכות, תפוח עין ועוד, ושופטים אותם בברו, אבל הם צריכים לשים לב לנגב את הפירות, כדי לא להכשיל את הרבים, שלא יאכלו את הפירות הרטובים בלי נטילה. יש כאלה חושבים שדבר שטיבולו במשקה הכוונה שהוא לוקח בידו וטובל אותם במים, אבל זה שטויות, כל עוד הם רטובים צריך לטול ידים. אם אוכל פחות מכוית ולא נוגע ישירות בפרי אלא על ידי מזלג וכדומה, אין הכי נמי, לא צריך נטילה, אבל אם נוגע במשקה צריך לטול ידים, כמו שבליל הסדר לפני אכילת הכרפס נוטלים ידים.

שיעור זה יופיע בשלימותו, יחד עם כל שיעורי מרן הראשון לציון שליט"א בסדרת הספרים "השיעור השבועי" לפרטים: 07-2009-778

באפשרותך להאזין בשידור חי לשיעורו השבועי של מרן הרשל"צ שליט"א מביהכנ"ס היזדים כל מוצש"ק. הרב המקדים בשעה 20:30, שיעורו של הרשל"צ בשעה 21:00 וכן ניתן לשמוע גם שיעורים קודמים בקו הליכות "בית מרן" 5293* שלוחה 2

השבוע זכות השיעור "בית מרן" מוקדש:

דביר אוריאל ורבקה בני עליזה

לזיווג הגון בקרוב ממש

לכל המעונין להתברך מפני קודשו של מורינו ורבינו הראש"ל שליט"א בשידור חי בשיעורו השבועי להצלחה לרפוא"ש או לעילוי נשמת יקירכם **חייגו: 5290***

ניתן לשמוע את השיעור של הראש"ל שליט"א גם בתדרים החדשים של 'פאן מורשת' 100.7 fm, 92.5 fm, 90.8fm וב'קול חי' 92.8fm, 93.00fm

העלון להצלחתם של: רחל בת יפה - כל הישועות, שמעון בן אילה - זיווג הגון, שמעון בן רחל - החלמה מהקורונה, אדל רחל בת סימה - הצלחה בכל, ליאור בן יוסף מאיר - הצלחה בכל, אביה בת תנה - לידה קלה, אורי שרגא בן חיה - פרנסה בשפע, אליעזר בן אתי - בשורות טובות, בלה בת איילה - זיווג הגון, בת חן בת דינה - זיווג הגון, דיקלה נחמה בת שמחה - בריאות איתנה.

ראתה את הקב"ה שנקרא "הו", כדברי הגמרא במסכת שבת (קד): ה"ו - זה שמו של הקב"ה. וכמו שאומרים "אני והו הושיעה נא" (סוכה מה).

ולכאורה קשה, הרי בתיה בת פרעה היתה גויה, ואיך יתכן שזכתה לראות פני שכינה?

והתשובה היא, כי באותה העת כבר לא היתה גויה, כמו שדרשו חז"ל (סוטה שם): "ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור", אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי, מלמד שירדה לרחוץ מגילולי אביה. דהיינו שהתגיירה ועזבה את הע"ז של מצרים ובאה לטבול טבילה של גירות, לכן היתה ראויה לזכות לגילוי שכינה.

ומכאן יש לנו ללמוד כמה גדול כוחה של תשובה, שהרי בתיה גדלה כל ימיה בביתו של פרעה שהיה מלא ע"ז, ובכל זאת ברגע שהחליטה בלב שלם שהיא עוזבת את גילולי בית אביה ומתגיירת זכתה לגילוי שכינה. כל שכן אדם מישראל, אפילו אם חטא, ברגע אחד שהוא מתחרט על העבר ומקבל על העתיד הרי הוא צדיק גמור.

ניתן להשיג את ספרי הרב שליט"א בטל' 052-7626077

"אם היו רשעים רוצים לעשות נחת רוח למת יקבצו עשרה אנשים כשרים ויעשו תיקון לנפטר וזה מועיל לו מאוד מאוד"

השבוע נערך ע"י אברכי "כולל בית מרן"

יום לימוד מיוחד, תיקון נפטרים, לימוד משניות וסיומי מסכת לעילוי נשמת

פנחס הרצל בן שמחה

גם אתם יכולים לשמח את נשמת יקירכם! למסירת שמות ויקירכם התקשרו:

***5290**

"ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה" (א.א.)

אע"פ שכבר מנה אותם הקב"ה לפני ירידתם למצרים - בפרשת ויחי, חזר למנות אותם שוב לאחר פטירתם. ומדוע חזר למנותם? ופירש רש"י שבא להודיע חביתן שנמשלו לכוכבים, כמו שאת הכוכבים הוא מוציא ומכניס במספר ובשמותם, שנאמר (ישעיה מ כו) "המוציא במספר צבאם לכולם בשם יקרא", כך גם ישראל, בתחילה מנה אותם בחייהם, ועכשיו לאחר פטירתם הוא מונה אותם שוב ומזכיר את שמותיהם.

והיכן מצאנו שנמשלו ישראל לכוכבים? שכך אמר הקב"ה לאברהם אבינו (בראשית טו ה) "הבט נא השמימה וספור הכוכבים אם תוכל לספור אותם, ויאמר לו כה יהיה זרעך". ומדוע נמשלו דוקא לכוכבים? אומר השפת אמת שהכוכבים מאירים את חשכת הלילה, וכך ישראל מאירים את החשיכה באורה של תורה, ולכן רמז להם הקב"ה דבר זה בזמן שירדו למצרים, לרמז כי גם בחשיכה הגדולה של מצרים הם מאירים באור התורה והקדושה.

לפיכך צריך כל יהודי לדעת את חשיבותו בעולם - שהוא בכלל צבאות ה', כמו שברא הקב"ה את השמש והירח והכוכבים שיאירו את חשכת הלילה, כך ברא את ישראל שיאירו את החשיכה הרוחנית ע"י התורה שנאמר עליה (משלי כג) "כי נר מצוה ותורה אור", ולכן הוא מחבב אותם כל כך.

וכמו שהכוכבים שמאירים לעולם, כך צריך כל אדם להאיר לאחרים השרויים בחשיכה. אדם בלי תורה הוא כיושב בחושך ואפילה ואינו רואה כלום, שאינו יודע מה תפקידו בעולם, לשם מה ברא אותו הקב"ה. אדם כזה צריך להאיר לו את העינים, להאיר לו את הדרך, להראות לו את האור והיפוי שבתורה ולקרוב אותו, ומי שיעשה כן יהיה בכלל אלו שנאמר עליהם (דניאל יב ג) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד".

"ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בוכה" (ב.ו.)

מדוע נאמר "ותראהו את הילד", לכאורה היה צריך לומר "ותראה את הילד"? אלא דרשו רבותינו ז"ל (סוטה יב): שראתה שכינה עם הילד, שהמילה "את" משמעותה "עם", וזהו "ותראהו את הילד" - ותראה שכינה עם הילד (רש"י). ובספר קול אליהו כתב שענין זה נרמז בלשון "ותראהו", נוטריקון "ותרא הו" -

נכתב ע"י הרה"ג רבי משה והב שליט"א
רב מחלבות שטרקאוס - ישראל ומנהל מחלקת הכשרות והמזון נהריה

בעקבות רבותינו הדליקו נר
לעילוי נשמת הצדיק זצוק"ל

המקובל האלקי רבי יעקב אבוחצירא זיע"א
ביום שני זה חל יום פטירתו של המקובל האלקי רבי יעקב אבוחצירא זיע"א.

רבנו נולד בשנת ה'תקס"ו (1805 למניינם) בעיר תאפילאלת שבמרוקו לאביו רבי מסעוד זצוק"ל בצעירותו למד רבנו אצל אביו רבי מסעוד את התנ"ך, טעמי המקרא, משנה ותלמוד, לאחר מכן הוסמך רבנו לרבנות ע"י רבי ישועה דינינו זצוק"ל, כ"כ שימש רבנו גם כמנהיג לבני קהילתו שבתאפילאלת.

לאחר כמה שנים חשקה נפשו של רבנו לעזוב את בני קהילתו ולעלות לארץ ישראל אך בני קהילתו שאהבוהו לא הסכימו לו שיעזוב אותם וכך נמשך הדבר פעמים רבות, רק כשגדל בנו של רבנו רבי מסעוד והבטיח להם שבנו ישמש את בני קהילתו במקומו הסכימו בני הקהילה שרבנו יעזוב אותם וכך חשב רבנו להגיע לארץ ישראל דרך אלג'ריה, תוניסיה, לוב ומצרים עד ארץ ישראל.

אך לפני בואו לארץ ישראל הגיע רבנו לדמנהור שבמצרים והתארח אצל רבי משה סרוסי ובאותה שבת רבנו לא הרגיש טוב והזמינו לו רופא שיבדוק אותו לאחר הבדיקות אמר הרופא כפי מה שאני רואה תוך שעה הולך רבנו לעולמו, ניסה רבי משה סרוסי להתחמק מרבנו ולא לומר לו את הבשורה הקשה, אך רבנו ברוח קודשו ידע את דבר הרופא ואמר לרבי משה סרוסי אל תפחד אני חייב להישאר כל השבת אצלך, ובאמת נשאר רבנו חי כל השבת וביום ראשון הלך לעולמו, רבנו היה איש קדוש מרחם והיה מסתגר בחדרו ומרבה בתפילות

וסיגופים וכל זה להגיע לדרגות גבוהות ונשגבות של קדושה וטהרה. רבנו היה הולך לישון זמן קצר לפני חצות ליל, ומתעורר בחצות לומר תיקון, לאחר מכן היה יושב ולומד "נעץ חיים" עד תפילת הנץ, ובכל ימי השבוע היה יושב רבנו ועוסק בתורה והיה מגיע לבתו רק לכבוד שבת קודש. כ"כ היה רבנו עוזר בממש לתלמידי חכמים יתומים ואלמנות והיה מכתת רגליו מעיר לעיר לאסוף צדקה לאותם נזקקים.

לפני פטירתו ביקש רבנו ששני תלמידי חכמים יתעסקו בטהרה שלו, וזה בתנאי שהם ידעו שכמה ימים לאחר פטירתו גם הם ילכו לעולמם. רבנו לא גילה מה הסיבה לכך ובאמת שני תלמידיו קיבלו על עצמם את התנאי. והתעסקו בטהרתו ומספרים שבשעת טהרתו רבנו שכב וקם כמה פעמים ובכך הוא עזר להם בטהרתו.

לאחר כמה ימים נפטרו שני תלמידיו שעסקו בטהרתו, בספר שנכתב על רבנו כתוב שבזמן הלוייתו של רבנו היה ויכוח בין אנשי אלכסנדריה לאנשי דמנהור היכן לקברו אנשי אלכסנדריה לקחו את המיטה לאלכסנדריה וירד גשם זלעפות שהחל לשטוף את העיר ובכך הבינו כולם שרצונו של רבנו להיקבר בדמנהור שבמצרים.

רבנו השאיר אחריו דור ישרים מבורך את בניו: הצדיקים רבי מסעוד, רבי יצחק, רבי אהרון זצוק"ל. ואת שתי בנותיו: מרת פריחה תורג'מן ע"ה ומרת אסתר מכלוף ע"ה אשת רבי מכלוף אדהן זצוק"ל.

רבנו נקבר בדמנהור שבמצרים בתאריך כ' בטבת ה'תר"מ והוא בן 75 שנים בפטירתו.

העלון להצלתם של: חדוה בת רינה ברכה - הצלחה בכל, טליה בת אליס - רפואה שלמה, יוסף יאיר בן יצחק וסיגל - ברכה והצלחה, שירן בת שרה - זיווג גון, שמחה בת בתיה - רפואה לשמה, שמעון בן שרה - הצלחה בכל, שרה גלוריה בת משה - זיווג גון, אברהם ששון בן שמחה - הצלחה בלימוד התורה, אורלי בת אסתר - רפואה שלמה.

מאור ישראל

הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
בפינתו הקבועה ברדיו קול חי בתוכניתו של הרב בן לולו
כל יום ה' בשעה 13:30

שאלה: משפחה שעזבה את ביתה למשך תקופה של חודש, והשאירו בביתם עציצים ופרחים יקרים וביקשו מאחד השכנים שיהיה אחראי להשקות את הגינה בכל יום, ואותו שכן שכח להשקות את הפרחים, וחלק מהפרחים נבלו ולכן בעה"ב רוצה לתבוע את אותו שכן על כך, מה הדין?

תשובה: איתא בגמרא ב"ק (נה:): אמר רבי יהושע ארבע דברים העושה אותם פטור מדיני אדם וחיובי דיני שמים ואלו הן הפורץ גדר חברו בפני בהמת חברו והכופף קמתו בפני הדלקה וכו', וכן פסקו הר"ף בדף כ"ג והרמב"ם בפ"ז מהל' חובל וכן השו"ע בחוש"מ ס' חכ', ולמה הוא פטור משום גרמא בניזקין שפטור מדיני אדם.

ולפ"ז בנדו"ד אע"פ שאותו אדם קיבל כסף בשביל שישקה את הגינה ופשע ולא השקה אכן יהיה פטור מלשלם את הנזק, משום שלא הזיק ממש בידיים אלא רק גרם לנזק וגרמא בניזקין פטור כאמור לעיל, ומ"מ בידי שמים יהיה חייב ובשמים לא ימחלו לו עד שיפייס את חברו על הנזק שגרם לו.

הלכה: אותו שכן פטור מדיני אדם מלשלם על אותם עציצים, אבל חייב לעשות הכל כדי לפייס את חברו כדי לצאת ידי שמים.

ניתן לשמוע כל יום 3 דקות של הצלחה יומית *5293* שלוחה 5

שאלה: אדם שנסע במונית ובספסל האחורי מצא סכום כסף או כל חפץ אחר שאין בו סימן האם הכסף שייך למוצא או לנהג המונית?

תשובה: לכאורה היה נראה לומר שוודאי שהכסף או החפץ (בלי סימן שאז לא צריך להכריז) יהיה שייך לנהג המונית שהרי הרכב שייך לו וכל מה שנמצא בתוכו נקנה לו מדין 'חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו'.

אבל איתא במשנה בב"מ דף כו: "מצא בחנות הרי אלו שלו, בין התיבה ולחנוני של חנוני, לפני שולחני הרי אלו שלו, בין הכסא ולשולחני הרי אלו של שולחני, הלוקח פירות מחבירו או ששילח לו חבירו פירות ומצא בהן מעות הרי אלו שלו, אם היו צרורין נוטל ומכריז" ע"כ. והסיבה לכך שמי שמוצא בחנות הדין הוא ש'הרי אלו שלו' משום שהחנות נחשבת לחצר שאינה משתמרת, וממילא אין בה את הכלל של חצרו של אדם קונה שלא מדעתו.

ולפ"ז בנדו"ד להלכה: מי שמוצא כסף או חפץ בלי סימן בספסל האחורי של המונית וברור שזה נפל לאחד הנוסעים ולא לנהג. האבדה שייכת למוצא ולא לנהג, ולא שייך לומר שהמונית תזכה לנהג כמו חצר שהרי רכב המונית נחשב לחצר שאינה משתמרת, שהרי כל מיני אנשים עולים למונית.

ודברנו בזה עם הרה"ג רבי שלמה עמר שליט"א (חתנו של הרה"ג רבי יעקב שיכנזי שליט"א) והסכים עמנו בזה.

כשרות המזון

הרב אברהם דניאל שליט"א
רב במוקד הליכות "בית מרן"

הדגים הכשרים לשאינם כשרים, וכמו שהובא בספר הכשרות למעשה (עמ' תמ"ט), ויש עוד כל מיני בעיות הלכתיות שנמצאו לאחר בדיקה מעמיקה של כל מיני גופי כשרות מהודרות, ולכן צריך להקפיד בדגים לא פחות מבשר, ואפילו בדג הטונה הנמכר כיום בקופסאות שימורים חייב לבדוק שהכשרות של המוצר הנ"ל מהודרת לא פחות מכשרות של בשר, משום שיש כמה סוגי טונה שאינם כשרים כלל ומצאו בכמה מקומות שהיה מכשול לרבים, ויש חשש לבישול גויים ובמיוחד לנו הספרדים. ועיין בשו"ת 'מעייני אומר' בשם מרן זצוק"ל, שאמר שכשרות בד"ץ העדה החרדית מקפידה בדין זה גם לשיטת הספרדים ונחשב לבישול ישראל.

לדין המסעדות - גם במסעדות חייב כשרות מהודרת וצריך לבדוק שיש משגיח כשרות במקום, משום שבמסעדות יכולות להיות יותר בעיות הלכתיות כגון: בשר שנתעלם מן העין (שאיסור זה גם בדגים) או איסור בישולי גויים או כלים שאינם כשרים, או ערבוב בין בשר לדגים שהוא איסור גמור, וכן בין חלב לדגים ועוד, שאנו לא כ"כ בקיאים בסוגי הדגים ויכולים להשחיל דגים שאינם כשרים כלל, ולכן במסעדות דגים צריך להקפיד על כשרות מהודרת כמו במסעדות של בשר.

השאלות נלקחו מקו "בית מרן" ניתן להשאיר שאלות *5293* בשלוחה *25*

שאלה: לכבוד הרב - האם כשרות של דגים צריכה להיות באותה רמה של כשרות בשר בקר, או שמספיק כשרות כל שהיא, והאם הדין שונה במסעדות?

תשובה: אין צורך להכשיר את בשר הדג כמו בשר בקר, ומותר לאכול את הדג ללא שחיטה, ואין בו איסור אבר מן החי וגם דמו של הדג אינו אסור אלא משום מראית עין, ולכן אין צורך למלוח את בשרו, אך צריך להקפיד על בשרו שאינו נגוע בתולעים.

כתוב בתורה (ויקרא י"א - ט): "את זה תאכלו מכל אשר במים, כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אותם תאכלו", ולכן מן הדין כל דג אשר יש לו את שני הסימנים - סנפיר וקשקשת מותר באכילה ללא שום כשרות, אלא שיש בעיות נוספות כדלהלן - ובמיוחד כיום שיש הרבה מפעלים בחוף לארץ כגון בסין, ועוד שבאותם מפעלים מייצרים דגים שאינם כשרים ויכול לצאת מכשול לרבים, ויש לא מעט אנשים שחושבים שכשרות כל שהיא מספיקה לאכילה דגים וזו טעות גדולה, משום שכיום תעשיית המזון גדולה מאוד ויש לא מעט חומרים שמעורבים עם הדגים הנמכרים בקופסאות שימורים או בכל צורה שהיא.

ואחד הדברים שמאוד מצויים בחברות הייצור שאינם מקפידים על הפרדה בין

שעורה בעין

פינת בריאות
אתם שואלים והמומחים עונים במייל:
betmaran1234@gmail.com

אדמה, לטיפול טבעי בשעורה בעין.
אך תפוח אדמה ידוע היטב בכך שהוא סופח אליו, דלקת ומוגלה.
אתם יכולים להיעזר בתפוח האדמה בשתי דרכים, לטיפול בעין שיש לה שעורה בעין.

דרך אחת: לפרוס פרוסה דקה בקיבה בדומה לפרוסות המלפפון שמניחים על העיניים, ולהניח פרוסה על העין עד שהיא מתחממת.
דרך שנייה: להכין משחה מתפוח האדמה ולהניח אותה על העין, עד שהיא מתחממת ואז להסיר אותה.

מומלץ לבצע פעולה זו מספר פעמים ביום, כדי לסייע לעין להחלים מהר יותר ולהתנקות מהחידקים.

שעורה בעין טיפול יעיל ופחות מוכר:

תמרחו על העין ג'ל אלוורה, לא על הריסים, רק על העפעף עצמו.
תוודאו שמדובר באלוורה טהורה, הכי טהורה שאתם יכולים למצוא ואם יש לכם בגינה, אתם בטוח יודעים לבחור עלה מתאים לשימוש למריחה על הגוף.
אלוורה היא אנטי בקטריאלית, והיא מכילה למעלה מ-20 אנזימים, שמסייעים לריפוי הגוף ואף מזרזים אותו מאוד.

שעורה בעין

שעורה בעין היא למעשה פצע מוגלתי או אבצס, שהוא בעצם מוגלה שהתאספה באזור קטן על העפעף או העפעפים בגלל דלקת זיהומית שהתפתחה בבלוטה של שומן בעפעף.

היות ומדובר כאן במצב של זיהום, שעורה בעין נוטה לגרום לגירודים וכאב. אולם למרבה המזל, ישנם מספר טיפולים טבעיים שיקלו על הכאב שלכם ואפילו, יזרזו את הריפוי שלה.

שעורה בעין טיפולים טבעיים:

1. קומפרסים חמים לטיפול והקלה על שעורה בעין: תניחו על העין קומפרס חם (רטייה חמה) למשך מספר דקות, לפחות 4-5 פעמים במהלך היום. מכיוון שקומפרסים חמים מסייעים בהפחתת הנפיחות והאדמומיות של העין, כאשר יש שעורה בעין.
2. תכינו תה כוסברה מהעלים או הזרעים: תכינו תה מעלי או זרעי כוסברה, כדי לנקות את העין שעם השעורה בעין, 3-4 פעמים ביום. למעשה, אתם גם יכולים להכין לכם תה כוסברה ולשתות אותו עם מעט דבש טהור אמיתי..
2. תפוח אדמה: קרוב לוודאי שאתם מופתעים מהמלצה שלנו על תפוח

העלון להצלחתם של: איתמר בן מרים - זיווג הטון, אליהו חיים בן ציונה - הצלחה בכל, גידעון בן זלדה - בריאות איתנה, דליה בת שרה - רפואה שלמה, הדר ודניאל בת רחל - זיווג טוב, ורדה חיה בת שושנה - רפואה שלמה, חמדה בת לאה - הצלחה בכל, יוסף חיים בן מוריה - הצלחה וזיווג, סכה בת ניצה - רפואה שלמה, מוריה בת שושנה - הצלחה בכל.

להיות עם האמונה

הרב הגאון רבי יעקב לוגאסי שליט"א
רב מדרשי"ת "בית מרח" ומחבר סדרת הספרים "גור לרגלי" ועוד...

אנחנו בדור הכי מיוחד

רבי ירוחם ממיר זצ"ל מפרגן לדורנו, דורו של משיח. עלינו לדעת מה משמעות תקופתנו שנקראת 'עקבתא דמשיחא', מלשון עקביים - לדרוך על הארץ. זו לא תקופה של הגות, לא תקופת נבואה, ולא רוח הקודש או חכמה עצומה. הדורות ירדו ועבודתנו היום היא עבודה של מסירות נפש בתוך טיט ורפש, בתוך סטרא אחרא מאוד עכורה, שהגיעה לשדרוג טכנולוגי, שמעולם לא היה כמוהו.

אומר רבי ירוחם, שלכאורה היה ראוי שהמשיח יבוא בדור מובהק, דורות של תנאים ואמוראים, בדור ראשונים, או בדורו של האר"י הקדוש, אבל דווקא בדור החשוך והמעורפל ביותר יבוא המשיח!

ובכל זאת, אולי עדיף שהמשיח יהיה אחד מראשי הדורות הקודמים? לא! המשיח יהיה גדול הדור של אותו דור חשוך, והוא יהיה גדול מקודמיו, "ירום ונשא וגבה מאד", כי החושך קובע את מקום האור הגדול.

רבי ירוחם ממיר מאריך בחשיבות כל פעולה טובה בדורנו. כמה עלינו להעריך כל נשיאת עין לה' יתברך, כל מילת תהילים, כל אמונה שמצנצנת לנו בדור כה חשוך. והוא אפילו אומר: "איני רוצה להאריך בכך, כדי לא לתת גאוון לבני דורו של משיח!..."

הוא מבאר כי ככל שהחושך גדול יותר, יש משמעות לכל ניצוץ אור. כשאדם בדורנו מאיר בעצמו את אמונתו, את ביטחונו, את תפילתו לה', יש לכך משמעות עצומה. כאשר ישנה חשכות גדולה, האדם נמצא בניסיונות יותר קשים, והקב"ה מסתיר פניו ממנו, ובכל זאת הוא אומר, "אני מאמין באמונה שלימה שאתה נמצא מאחורי

המסך!", אין למעלה מכך.

לשם המחשה נצייר זאת. כשתבוא הגאולה, וכולם יקומו בתחיית המתים, כל הנשמות מכל הדורות יפגשו, ונשמה תשאל נשמה: "תגיד לי, מאיזה דור אתה?". אחד יגיד "אני מדור המדבר". יענה חברו: "אשריך! אתה ראית את משה רבנו!". השני יספר "אני מדורו של דוד המלך", השלישי יאמר "אני מדור הנביאים", הרביעי יגיד "אני התפללתי עם רשב"י כל יום בבית הכנסת", והחמישי יעיד "אני מדורו של האר"י הקדוש".

וכאשר יבואו וישאלו אחד מדרונו, בעל תשובה שהתחזק באמת, "מאיזה דור אתה?". הוא יאמר "איני מבין מה אתם מסתכלים עלי, אני מהדור של ביבי נתניהו...", מיד יישארו על כתפיהם, ויגידו בהתפעלות: "אתה מהדור החשוך הזה, שתנאים ואמוראים פחדו ממנו, ובכל זאת ברוך ה' אתה בעל תשובה, זכית לאמונה, זכית לקיים תורה ומצוות, זכית לתחיית המתים!", ויכבדו אותו יותר מכל בני הדורות הקודמים.

כמה אנחנו צריכים לחוש מאושרים בכל טיפת טוב בימינו. אנחנו בדור של תכלית החושך בעם ישראל, הסתר פנים שאין כמותו, דור שהולך ונחלש, "אנשי אמונה אבדו". נותר לנו רק לשאת עיניים לה', לשמוח בכל מזמור תהילים, ובכל טיפת אמונה שנשארה בנו להתחזק ולהתאמץ. עיני כל הדורות נשאות אלינו, מתי נשלים את מלאכתנו באיסוף הניצוצות האחרונים שנותרו, ונזכה בקרוב ממש לביאת משיח צדקנו. אמן.

לרכישת דיסקים 5 דקות חי באמונה של כבוד הרב לוגאסי שליט"א
(כ 100 שיעורים בדיסק) חייג 5290*

חינוך הילדים

הרה"ג רבי אבנר קוואס שליט"א
מרצה בשלום בית וחינוך ילדים

סור מרע ועשה טוב

נתבונן בדוגמא אחת מיני אלף על מצוה אחת שהיא מאד ידועה, איסור בשר בחלב, שנאמר: "לא תִבְשֵׁל גְדִי בְחֵלֶב אִמּוֹ". ונראה כיצד מצות 'לא תעשה' הופכת להיות כלי חינוכי.

אורי, הוא ילד בן שבע. בשעה 13:30 הוא חוזר הביתה מהלימודים. אכל ארוחת צהרים כבקשת אמו, ומיד ניגש להכין את שיעורי הבית. כשסיים הוא ביקש: אמא, אפשר לקבל ארטיק?

אמא נענתה בחיוב לבקשת בנה האהוב, וצעדה איתו לקיוסק הקרוב. בדרך היא אמרה לו: שמת לב שאכלנו ארוחה בשרית, הארטיק יהיה רק פרווה. הילד ענה: לא אכפת לי, העיקר ארטיק.

כשהם הגיעו לקיוסק פנתה אמא למוכר ושאלה: יש לך ארטיק פרווה? ענה המוכר ואמר: הארטיקים פרווה נגמרו, אבל יש לי ארטיקים חלביים. פונץ' בנה, רולר, וכו'. פנתה אמא לאורי ואמרה לו: אין ארטיק פרווה, יש רק חלבי.

אבל הבטחת לי ארטיק, הוא אמר. נכון, אמרה אמא, אבל אין. אקנה לך במבה, ביסלי, סוכריות, אבל לא ארטיק. הילד התעקש ואמר: אבל את הבטחת... ואמא אמרה: נכון, אבל חייבים להמתין כמה שעות בין בשר וחלב.

- אבל אני רוצה...
- לא תקבל, אמרה אמא.

- אני כן!
- אתה לא!
- אני כן!
- אתה לא...

הורים יקרים, נעצור את הסיפור לרגע ונתבונן. שימו לב שעברנו מנושא של איסור בשר בחלב להתמודדות בחינוך של אמא מול ילד. האמא אומרת 'לא' והילד אומר

'כן'. נחזור לסיפור. אורי אמר: אז אני אבכה...

כאן הרבה אמהות נשברות ונכנעות לילד ונותנות לו את מבוקשו מפני שהם מפחדות מהתגובות שלו. צריך לדעת שחינוך דורש עקביות, ואסור להראות סימני חולשה. אמרה אמא לאורי: אז תבכה... הפנתה את גבה והלכה...

אורי השתטח על המדרכה והתחיל לצעוק ולבכות, אבל אמא לא נכנעה. כשהתרחקה קצת, הוא פתח עין אחת, שם לב שהיא מתרחקת, ואמר בלבו: האמא הזאת רצינית... הוא קם במהירות, רץ אליה, החזיק את ידה ואמר: אמא, אז מחר תקני לי?

בשלב זה הרבה אמהות יאמרו: כן בוודאי - זוהי טעות. אחרי סצנה כזאת באמצע הרחוב, האם צריך להיכנע ולרדת על הברכיים? בוודאי שלא! האמא צריכה לומר לו: זה תלוי בהתנהגות שלך...

אורי חזר לביתו בלי ארטיק והוא למד היום שני דברים:
א. לא כל מה שרוצים בחיים משיגים ומקבלים.
ב. הוא היה חייב לעצור, והוא עצר.

הפעם העצירה התבצעה בעזרת אמא. עוד מספר תרגולים כאלה הוא ילמד לעצור ולבלום בכוחות עצמו.

מקרים כאלה ודומים להם קורים במשך הילדות מאות פעמים במוצות של: מותר ואסור, כשר וטרף, מוקצה, וכדומה, ודרך זה הילד מתחנך ובונה מעצורים לכל החיים. כשהם יגדלו ויתחננו, הראשונים שיהנו מכך יהיו בני זוגם, שבמקרים של התפרצות אחד כלפי השני הם ידעו לבלום בזמן ולא לומר את כל מה שהם חושבים.

עד כאן עסקנו בסור מרע, כלומר מה לא לעשות. הסברנו קודם שזה עדיין לא הופך את הילד לטוב. כאשר נְתַרְגַּל איתו את העשה טוב, כגון כיבוד הורים, ואהבת לרעך כמוך, נתינת צדקה, גמילות חסדים וכדומה, הילד יהפוך להיות טוב.

למדנו פעם שהתורה נקראת תורה מלשון הוראה. בתורה נמצאות הוראות הבורא שרוצה בטובתנו, ופנץ' להביא אותנו לחיים מאושרים. המצוות ניתנו לנו כדי לחנך אותנו לבלום, לסור מרע, ולעשות טוב, להשתפר ולהתעלות. (ילדינו, הרב אבנר קוואס)

סגולה נאמנה

להינצל מדאגה

אחר ברכות השחר בלי הפסק בדיבור כלל יאמר שלוש פעמים: "מיכאל הכהן הגדול שר ואפוטרופוס של ישראל" וינצל מכל דאגה ויהיה כל היום שמח וטוב לב. (ספר סגולות ישראל)

העלון להצלחתם של: מיטל בת שרה - הריון תקין, נהורי בן עטרה - רפואה לשמה, ציונה בת שרה - הצלחה בכל, צילה בת ברוריה - כל הישועות, רחל בת מרים - פרנסה טובה, ריזל חיה טובה בת רחל - בריאות ופרנסה, שגי אריאל בן מיכל - בריאות איתנה, שושנה בת מלכה - רפואה שלמה.

מוזכר הרבים הרב הגאון רבי יגאל כהן שליט"א
וגם בשלוחה מיוחדת *5293 שלוחה 8<13 בחיזוק יומי ושעורים מלאים

בחסדך בטחתי

לתת להם להרגיש את החשיבות והמקום הייחודי שלהם בבית.

שולחן שבת זהו זמן מבורך לתת לכל ילד את זכות הדיבור ולהתעניין בו גם אם הוא קטן בגילו או ביכולתו. לכבד את הילדים, לשתף אותם בעבודות הבית, לייקר את נוכחותם ולא לקטוע להם את חוט המחשבה בכל פעם שמתחילים לדבר. כאשר ילד מרגיש חשוב, שמכבדים ואוהבים אותו הוא לומד איך לכבד אחרים ובנוסף קל לו יותר להקשיב להורים גם ברגע שזה פחות מתאים לו.

לא לחינם הקב"ה יצר את הגבר שונה מהאישה.

האישה זקוקה לתשומת לב, מחמאות, אהבה והגבר זקוק לכבוד. לידיעה שמכבדים את האמירה והדעות שלו ושמעריכים את העשייה שלו.

בעל שנותן מעצמו למען הבית בדברים שבדרך כלל אשתו עושה, אוטומטית מצפה להערכה, למילה טובה, לשימת לב שזה לא כל כך פשוט וטבעי לו כמו לאשתו.

אישה פיקחית רק תרוויח מאמירת תודה רבה, מהערכה ושבח על עמלו. לא יוריד מכבודה להעריך אותו ולא יוריד מערכה לומר תודה רבה - אדרבה, רק יעלה את דרגתה וחשיבותה.

אף אדם לא אוהב לתת ולתת ולא לקבל מילה טובה בתמורה, נתינה ללא משוב חיובי סופה להימאס.

כשכל אחד מבין את תפקידו ומשתדל לעשותו בלי ציפיות מהצד השני ללא חילופי תפקידים. ברגע שכל יהלום תופס את מקומו הייעודי ולא מנסה לקחת את מקומו של האחר, נוכל ליצור את הכתר המושלם ולהכתיר בעזרתו את מלך מלכי המלכים.

למה לאחרים אנחנו יודעים להתייחס יפה ולבני הבית פחות?

היהלום שבכתר

תאר לעצמך שנותנים לך לשמור שבוע על בנו של מרן הרב עובדיה יוסף זכר צדיק וקדוש לברכה- איך היית מארח אותו?

מה היית מראה לו ומה חוסך ממנו? האם היית צועק עליו? מתעצבן? אולי הבית היה רגוע ומסודר יותר?

ואם הרב עובדיה בעצמו היה בא להתארח בביתכם לסוף שבוע, כיצד הבית היה נראה וכיצד אתה היית נראית?

התפקיד שלנו הינו לכבד כל אדם באשר הוא, כל אחד הוא צלם אלוקים. לא רק אדם חשוב.

גם הפשוט שבפשוטים בעינינו שלנו הינו בריאה ייחודית של השם יתברך, לכל אחד תפקיד ייעודי המיוחד עבורו בעולם.

עם ישראל הינו מעין כתר גדול ומיוחד של המלך שמורכב מיהלומים רבים.

כל יהלום מיוחד בצבעו, גודלו ומינו ואין לו תחליף.

אם יהלום אחד חסר - הכתר אינו שלם. המלך מחכה כל ימיו ליהלום שישוּב למקומו ויבצע את הייעוד שלו. כל יהלום שונה מהאחר ומקומו מיוחד עבורו - אף אחד לא יבצע את תיקונו במקומו.

הילדים שלנו הינם אחרים מיהלומים אלו. נבין כי הם יצירות של הקב"ה וצריך לכבדם, להקשיב לרצונם ולדיבורם ולא להשתק אותם באמצע משפט ולזלזל במחשבתם. לפתח את היצירה שלהם על ידי הקשבה גם לדברים ה"לא חשובים" שהם אומרים.

סגולה גדולה לקרוא פרקי התהילים ורואים ישועות גדולות!!

ממשיכים בדרכו של מרן

בשורה משמחת לציבור שוחרי התורה

יצא לאור ספר

"מתורתו של מרן"

ובו עשרות שיעורים בהלכה ע"פ משנתו ופסקיו

של מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל

ויבל"א בנו ממשיך דרכו מרן הראשון לציון

הרב יצחק יוסף שליט"א

השיעורים משולבים ומתובלים בדברי מוסר ואגדה

הספר מתאים למגידי שיעורים, רבני קהילות,

בעלי תשובה ועוד ...

לפרטים והזמנות : 050-4122240